

Nederlandse tekst (titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973).

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

Nr. 84.226 van 20 december 1999

A. 83.978/VI-15.051

In zake : **DEKOSTER Hubert**,
die woonplaats heeft gekozen bij
Mr. Xavier LEURQUIN,
Mr. Alain VERRIEST,
Mr. Luc VAN HOUT en
Mr. Tangui VANDENPUT, advocaten,
Louizalaan 390, bus 12
1050 Brussel,

tegen :

de gouverneur van het administratief arrondissement Brussel-Hoofdstad.

DE WND VOORZITTER VAN DE VIe KAMER VAN DE RAAD VAN STATE, RECHTSPREKEND IN KORT GEDING,

Gezien de op 7 mei 1999 door Hubert DEKOSTER ingestelde vordering tot schorsing van de tenuitvoerlegging van "de beslissing van de verwerende partij (gouverneur van het administratief arrondissement Brussel-hoofdstad) van 9 maart 1999 om :

- zijn vergunning in te trekken voor het bezitten van een wapen- en munitieopslagplaats zoals beschreven in de bestreden handeling;
- alsmede verscheidene vergunningen voor het voorhanden hebben van verweer- en oorlogswapens, eveneens beschreven in de bestreden handeling;"

Gezien het terzelfder tijd ingediende verzoekschrift, waarbij dezelfde verzoeker de nietigverklaring vordert van dezelfde handeling;

Gelet op arrest nr. 81.336 van 25 juni 1999 waarbij wordt bevolen dat de zaak volgens de gewone procedure wordt behandeld;

Gezien het verslag van de heer THIBAUT, auditeur bij de Raad van State;

Gelet op de beschikking van 16 november 1999 waarbij wordt bepaald dat de zaak voorkomt op de terechtzitting van 8 december 1999 om 10 uur;

Gelet op de kennisgeving aan de partijen van het verslag en van de beschikking tot bepaling van de rechtsdag;

Gezien het verslag van de heer HANSE, staatsraad;

Gehoord de opmerkingen van Mr. VANDENPUT, advocaat, die voor verzoeker verschijnt, en van mevr. BONNET, adjunct-adviseur, die voor de verwerende partij verschijnt;

Gehoord het andersluidend advies van de heer THIBAUT, auditeur;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

Overwegende dat de feiten die nuttig zijn voor het onderzoek van de vordering tot schorsing

uiteengezet zijn in het genoemde arrest nr. 81.336 van 25 juni 1999;

Overwegende dat volgens artikel 17, § 2, eerste lid, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State "de schorsing van de tenuitvoerlegging ... alleen (kan) worden bevolen als ernstige middelen worden aangevoerd die de vernietiging van de aangevochten akte of het aangevochten reglement kunnen verantwoorden en op voorwaarde dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de akte of het reglement een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen";

Overwegende dat verzoeker een middel, het tweede van de vordering, ontleent aan "dwaling omtrent en zelfs contradictie in de motieven, alsmede aan machtsoverschrijding"; dat hij in hoofdzaak betoogt dat de veroordelingen die te zijnen laste in 1984 en 1989 zijn uitgesproken en waarop de bestreden handeling steunt, gelet op het feit dat ze lang geleden zijn opgelopen en er zich geen nieuwe feiten hebben voorgedaan, niet toereikend zijn om het risico eruit af te leiden van verstoring van de openbare orde dat wordt aangevoerd om de bestreden handeling te rechtvaardigen;

Overwegende weliswaar dat de wet van 3 januari 1933 op de vervaardiging van, de handel in en het dragen van wapenen en op de handel in munitie de gouverneur die overweegt een vergunning voor het voorhanden hebben van een verweervuurwapen of een vergunning voor het opslaan van verweer- of oorlogswapens in te trekken, de bevoegdheid opdraagt om te beoordelen of het voorhanden hebben of opslaan van die wapens de openbare orde kan verstoren; dat die beoordelingsbevoegdheid weliswaar ruim is, doch dat zijn beslissing niettemin moet worden gemotiveerd zoals de artikelen 6 en 16 van de genoemde wet vereisen; dat de

verschillende bevoegde overheden een minimum aan objectiviteit en logica aan de dag moeten leggen bij het formuleren van die motieven, en deze niet louter het resultaat mogen zijn van een aan wijziging onderhevige zienswijze die de ene of de andere van die op een bepaald tijdstip bevoegde overheden huldigt ten aanzien van het wapenprobleem;

Overwegende dat uit het dossier blijkt dat verzoeker in het onderhavige geval, vóór zijn veroordelingen van 1984 en 1989 beschikte over twaalf vergunningen voor het voorhanden hebben van een wapen en over een vergunning voor het opslaan ervan en hem na zijn veroordelingen negen andere vergunningen voor het voorhanden hebben van wapens zijn afgegeven; dat niet wordt betwist dat zijn gedrag sedert 1989 goed is, zoals de procureur des Konings te Brussel erop wijst in zijn brief van 15 februari 1999 en dat de door de politie ingewonnen inlichtingen niet ongunstig zijn; dat de verwerende partij in haar op 20 mei 1999 ingediende nota met opmerkingen toegeeft dat het haar niet nuttig leek te verzoeken om een afschrift van de strafrechtelijke beslissingen van 1984 en 1989 en aldus concreet de ernst te beoordelen van de verzoeker ten laste gelegde feiten; dat ze daarin een zorgvuldig onderscheid maakt tussen de overheden die de vergunningen hebben afgegeven, die zij zonder schroom als "laks" bestempelt, en "die welke verzocht heeft om de intrekkingprocedure aan te vatten", ondanks het feit dat de laatstgenoemde blijkt geeft van enige verwarring omtrent de tijd wanneer ze in haar brief van 5 januari 1999 schrijft : "De laatste vergunning voor het voorhanden hebben van wapens is op 30-9-1992 afgegeven door de politie van Vilvoorde. Na die datum heeft de heer Hubert DE KOSTER correctionele veroordelingen opgelopen : op 29-2-1984 (...), op 21-12-1989 (...)" ; dat ze daarin voorts betoogt dat "het in die aangelegenheden, die verband houden met de

openbare orde, niet opportuun is de betrokken personen op voorhand op de hoogte te brengen van de maatregelen die de overheid overweegt jegens hen te nemen";

Overwegende dat uit het voorgaande volgt dat het door de commissaris van politie van Sint-Jans-Molenbeek op 5 januari 1999 geformuleerde "verzoek om intrekking" steunt op een dwaling in de beoordeling van de feiten in de tijd, een dwaling waarop de verwerende partij niet heeft gewezen, dat het onderzoek van de bestreden beslissing zeer oppervlakkig blijkt te zijn en op grond van geen enkel enigszins concreet en objectief gegeven uit het dossier, inzonderheid niet het feit dat de aangevoerde veroordelingen lang geleden waren opgelopen, kan worden gevreesd dat de bij de bestreden handeling ingetrokken vergunningen de openbare orde zouden kunnen verstoren; dat noch de uitdrukkelijke, noch de interne motivering van de bestreden handeling daar hoe dan ook van doen blijken, dat het middel ernstig is;

Overwegende, wat het nadeel betreft dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden handeling hem zou kunnen berokkenen, dat verzoeker onder meer betoogt dat hij een ernstig en moeilijk te herstellen moreel nadeel zal ondervinden in zoverre "hij daaromtrent uitleg zou moeten verstrekken aan de verzamelaars die zijn vriendenkring vormen, waarbij hij verplicht zou zijn om twee veroordelingen in herinnering te brengen die, gelet op het feit dat hij ze lang geleden heeft opgelopen, niet meer hadden moeten worden opgerakeld om zo verzoekers leven te vergallen";

Overwegende dat het aldus aangevoerde morele nadeel niet alleen het gevolg is van een ongunstige beoordeling van de overheid, welke beoordeling eventueel zou kunnen worden gecorrigeerd door een eventueel

vernietigingsarrest, welk arrest aldus het ondervonden nadeel zou herstellen, doch vooral van het in herinnering brengen of het openbaren aan derden van veroordelingen die, hoewel ze lang geleden opgelopen zijn, daarom niet minder ontierend zijn; dat dit morele nadeel niet zou worden hersteld door een eventueel vernietigingsarrest en dat het als moeilijk te herstellen kan worden beschouwd;

Overwegende dat voldaan is aan de voorwaarden gesteld in artikel 17, § 2, eerste lid, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State, die vervuld moeten zijn opdat een vordering tot schorsing wordt ingewilligd,

B E S L U I T :

Artikel 1.

Geschorst wordt de tenuitvoerlegging van de beslissing van 9 maart 1999 waarbij de gouverneur van het administratief arrondissement Brussel-Hoofdstad de vergunningen intrekt die Hubert DEKOSTER had verkregen voor het voorhanden hebben van verweer- en oorlogswapens en voor het bezitten van een wapen- en munitieopslagplaats, en hem beveelt de betrokken wapens aan een erkend persoon of aan de houder van een vergunning voor het voorhanden hebben van wapens af te geven en de stukken betreffende die vergunningen terug te geven.

Artikel 2.

De beslissing over de kosten wordt in beraad gehouden.

Aldus uitgesproken te Brussel, in openbare
terechtzing van de VIe kamer, op twintig december
1900 negenennegentig door :

de Hr. HANSE, staatsraad, wnd. voorzitter,
de Hr. HARMEL, griffier.

De Griffier,

De wnd. Voorzitter,

P. HARMEL.

Ph. HANSE.

VERTALING OVEREENKOMSTIG ARTIKEL 63,
EERSTE LID, VAN DE WETTEN OP DE RAAD VAN STATE,
GECOÖRDINEERD OP 12 JANUARI 1973.